

SCIENTIFIC NAME:

Lithocarpus annamensis

(Hickel & A. Camus) Barnett

ຊື່ພື້ນບ້ານ:

Kor fa (Laos)

ກໍ່ຝາ (Lao alphabetic)

**Dẻ trung bộ;
Sồi đá trung bộ** (Vietnam)

FAMILY:

Fagaceae

Joeri S. Strijk (Alliance for Conservation Tree Genomics ACTG)

Karina Orozco & Amy Byrne (The Morton Arboretum)

ຄຳອະທິບາຍທາງດ້ານພຶດສາດ

ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່, ສູງຕັ້ງແຕ່ 25–30 ເມັດ. ລຳຕົ້ນໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຮ່ອງ. **ເປືອກ** ກ່ອນອື່ນເປັນເກັດມີຂົນສີຂາວໆ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະເປັນສີນ້ຳຕານ ແລະ ກ້ຽງ, ໜາ ແລະ ມີຮອຍແຕກ. **ຕາຍອດ** ຮູບໄຂ່ ຫາ ຮູບກົມ, ມີເກັດຮູບໄຂ່ປາຍປູ່ເລັກໜ້ອຍ.

ໃບ ໜາ, ຮູບໄຂ່ ປື້ນ-ຮູບຫອກ, ຮຽວແຫຼມ. ປາຍໃບແຫຼມສະຫຼຽງ, ກົກໃບຮຽວແຫຼມ-ຮູບຫຼັ້ມ. ແຜ່ນໃບຍາວ 13–20 ຊັງຕີເມັດ ແລະ ກວ້າງ 5–11 ຊັງຕີເມັດ, ຜິວຄ້າງໜັງ. ໜ້າໃບ ກ້ຽງ ແລະ ມັນເຫງົາ, ຫຼັງໃບມີເກັດສີຂາວເລັກໜ້ອຍ, ຂອບໃບລຽບ, ປາຍໃບບາງຄັ້ງເປັນຄື້ນ ຫຍັກເລັກໜ້ອຍ, ເສັ້ນກາງໃບເຫັນໄດ້ເດັ່ນຊັດທັງສອງດ້ານ. **ເສັ້ນໃບດ້ານຂ້າງ** 10–12 ຄູ່, ຮຽງຂະ ໜານກັນ, ໂຄ້ງຂຶ້ນດ້ານເທິງ, ຍິ່ນອອກມາດ້ານລຸ່ມເລັກໜ້ອຍ, ເສັ້ນໃບທາງກາງເປັນມູມ 55 ອົງສາກັບເສັ້ນກາງໃບ, ເສັ້ນໃບສຳຮອງບໍ່ແຈ້ງ. **ກ້ານໃບ** ຍາວ 1–2 ຊັງຕີເມັດ.

ນິໄສ (ຮູບພາບ © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com).

ການກະຈາຍພັນ:

ລາວ, ຫວຽດນາມ.

ເກີດໃນປະເພດດິນຊາຍ, ແລະ ດິນແດງທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ພົບໄດ້ແຕ່ ລະຫວ່າງ 300–1100 ເມັດຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ.

ສະຖານະພາບຄວາມສ່ຽງ:

EN

ໃກ້ຈະສູນພັນ (Endangered).

ສາຂາ: ໃບເທິງ, ໃບລຸ່ມ (ຮູບພາບ © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com).

☞ ຊໍ່ດອກແມ່ຊົງກະບອກຮຽວນ້ອຍ
ອອກເປັນຊໍ່ດອກເຊື່ອມຕິດກັນເປັນ
ຈຸ້ມລະ 3 ດອກ, ກ້ານເກສອນແມ່ 3,
ຂ້ອນຂ້າງ ຍາວ ແລະ ອິດສະລະ.

ເປືອກຕົ້ນໄມ້ (ຮູບພາບ © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com).

ໝາກໄມ້ແກ່ (ສິດ) (ຮູບພາບ © H.T. Son).

ພິດລົ້ມລູກ ແລະ ໝາກໄມ້ (ຮູບພາບ © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com).

☹ ຊໍ່ໝາກ ແບບແກນມິດອກ ແມ່ຢູ່ດ້ານລຸ່ມ ແລະ ດອກຜູ້ຢູ່ປາຍຊໍ່. ຍາວ 8–15 ຊັງຕີເມັດ, ໜາແໜ້ນ ແລະ ໜາ, ໂດຍດ້ານປາຍຈະໜາກວ່າດ້ານກົກເລັກໜ້ອຍ, ມີຮອຍແຕກ ເລັກໜ້ອຍຍົກເວັ້ນດ້ານກົກ. **ໝາກ** ຮຽງກັນເໝັນ, ແກ່ທຸກໆ 02 ປີ. **ກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ)** ເຊື່ອມຕິດກັນຢູ່ດ້ານລຸ່ມ, ຊຸດລະ 3 ຖ້ວຍນ້ອຍໆ, ບໍ່ມີກ້ານ, ສ່ວນຫຼາຍຈະແປ, ສູງປະມານ 1/4–1/6 ຂອງໝາກ, ບໍ່ກວ້າງຫຼາຍ, ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 14–15

ມິນລິເມັດ, ມີເກັດນ້ອຍໆເປັນຮູບໄຂ່ປາຍແຫຼມບໍ່ເດັ່ນຊັດປານໃດ, ມີຂົນສີຂາວ. ໝາກຍິ່ນອອກມາຫຼາຍ, ຄ້າຍໃບພັດ, ກວ້າງກວ່າກາບຫຸ້ມໝາກ(ຮູບຖ້ວຍ) ຫຼາຍ, ລວງຍາວຈະໜ້ອຍກວ່າລວງ ກວ້າງ, ຍາວ 10–13 ມິນລິເມັດ, ກວ້າງ 17–22 ມິນລິເມັດ. **ປາຍໝາກ** ຮູບຕັດ ຫາ ເປັນຕິ່ງນ້ອຍໆ, ປົກຫຸ້ມດ້ວຍຂົນສີ່ນໜາໆ ສີຂາວ ຫຼື ເທົາ. ເປືອກບໍ່ມີຊ່ອງຫວ່າງ ຫຼື ພະໜັງກັນ. **ຮອຍ** ມີຮອຍຫູບເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 7–9 ມິນລິເມັດ.

● ຄຳແນະນຳໃນການເກັບໝາກ (ແກ່ນ) ສຳລັບກຳແນວພັນໃນເຮືອນຫົ່ມ

ເມື່ອໝາກແກ່, ໃຫ້ເກັບແກ່ນໂດຍກົງຈາກຕົ້ນ ໂດຍການສັ່ນງ່າ ຫຼື ແມ້ນໂດຍໄມ້ສ້າວ. ເນື່ອງຈາກອັດຕາການຫງອກ ຂອງແກ່ນ ແມ່ນຈະຫຼຸດລົງໄວຫຼັງຈາກທີ່ຕົກລົງພື້ນດິນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກທຳລາຍໂດຍສັດ ແລະ ແມງໄມ້ ດັ່ງ ນັ້ນຄວນເກັບໂດຍກົງຈາກຕົ້ນດີກວ່າເກັບຈາກພື້ນດິນ. ຖ້າແກ່ນບໍ່ມີຫຼາຍ, ກໍ່ສາມາດນຳເອົາຊໍ່ໝາກ ແລະ ແກ່ນທີ່ຕົກຕາມ ພື້ນດິນມາໃຊ້ຂະຫຍາຍພັນ ຢູ່ເຮືອນຫົ່ມໄດ້.

ບໍ່ຄວນປອກເປືອກໝາກ ຂອງໝາກ ແລະ ຊໍ່ໝາກ (ບໍ່ເອົາສ່ວນທີ່ມີໝາກກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ)ອອກ ເພື່ອ ໃຫ້ເຫັນແກ່ນທາງໃນ). ການປອກເປືອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນແກ່ນທາງໃນຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ການຖືກທຳລາຍຈາກແມງໄມ້ ແລະ ແຫ້ງໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງ, ແລະ ການເກັບຮັກສາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ການລະບຸຈັດຈຳແນກແນວພັນມີຄວາມຍຸ້ງຍາກ. ບໍ່ຄວນ“ປອກເປືອກ” ຊໍ່ໝາກເພື່ອແຍກໝາກອອກມາເປັນແຕ່ລະ ໝາກ. ກຸ່ມ ຂອງຕົ້ນ ກໍ່ຊະນິດນີ້, ຈະອອກໝາກໃກ້ໆກັນສາມາດເກັບຕົວຢ່າງແກ່ນແນວພັນເປັນ “ປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ” ແລະ ສາມາດເກັບຮວບຮວມໃນຖົງອັນດຽວກັນໄດ້. ແກ່ນທີ່ເກັບຈາກຕົ້ນທີ່ ຫ່າງກັນການ 100–150 ເມັດ ບໍ່ຄວນນຳມາປົນກັນ, ຕ້ອງແຍກ ເກັບໃນຖົງທີ່ຕ່າງກັນ. ຫາກມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຄວນເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານພູມສາດສຳລັບ “ປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ” ແລະ ແຕ່ລະຖົງທີ່ເກັບຈາກປະຊາ ກອນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງລະບຸຂໍ້ມູນລະອຽດ ເຊັ່ນດຽວກັນ. ການເກັບກິ່ງກັນນ້ອຍໆ ແລະ ໃບຈາກຕົ້ນທີ່ເກັບໝາກໃສ່ໃນຖົງທີ່ເກັບຕົວຢ່າງນຳຢູ່ເປັນ ການດີເພື່ອຊ່ວຍໃນການລະບຸຊະນິດ.

● ອອກດອກ-ໝາກ:

ອອກດອກເດືອນ:
ກັນຍາ-ທັນວາ.

ໝາກ:
ເດືອນ ມິຖຸນາ-ຕຸລາ.

ການຂະຫຍາຍພັນ:
ໂດຍສັດກັດແທະ (ກະຫອກ, ໝູ, ໝູ່ນ້ອຍ?).

ຄວາມຕ້ອງການແສງ ຫຼື ຂໍ້ມູນທາງລະບົບນິເວດວິທະຍາ:
ຍັງຕ້ອງສຶກສາຢັ້ງຢືນ.

● ການນຳໃຊ້:

ໝາກກິນໄດ້.